

70. születésnapját ünnepelte

Dr. Grega Oszkár kohómérnöki munkáját a Borsodi Ércelőkészítő Műben kezdte, ezután 16 évet az NME Vaskohászattani Tanszékén töltött, majd 13 évig a Dunafer Rt. műszaki fejlesztési és a DAM Steel Rt. termelési és műszaki igazgatója volt. 2003-ban visszatért az egyetemre, a Vaskohászattani Tanszék vezetőjének, innen ment nyugdíjba 2009-ben.

Pályafutása során 10 évig az aacheni egyetem külső tudományos munkatársa, 2008-tól négy évig az osztrák acélipar középtávú stratégiáját kidolgozó munkacsoport tagja. Hosszabb-rövidebb ideig a brazil, német, japán és koreai acélipar tanulmányozta.

1987-ben műszaki doktori, 1997-ben PhD-fokozatot és Németországban akkreditált gazdasági felsőfokú, 2014-ben Lean szakmérnöki végzettséget szerzett a Debreceni Egyetemen. Számos szakcikk és előadás szerzője. Jelenleg igazságügyi szakértő, címzetes egyetemi tanárként oktat az Alma Mater Vas- és Acélmetallurgiai Intézeti Kihelyezett Tanszékén, és a tulajdonában lévő akkreditált analitikai laboratórium ügyvezetője.

Számos hallgató diplomatervét konzultálta, és két doktorandusza szerzett PhD-fokozatot. Hallgatóitól „Kiváló oktató” elismerést kapott, és két végzős évfolyamtól aranygyűrűt, tiszteletbeli évfolyamtársaként.

Az egyesületben hosszabb időn át az Egyetemi Osztály és a Vaskohászati Szakosztály titkára volt, jelenleg az újralakult ózdi helyi szervezetben tevékenykedik.

Dr. Dévényi Lászlóné Volszky Katalin az NME-n okleveles metallurgus kohómérnöki diplomát 1974-ben, a BME-n környezet-levegőtisztaság védelmi szakmérnöki diplomát 1980-ban szerzett.

A Csepel Művek Fémművek Minőségellenőrzési Osztályán négy évig folyamatellenőrző mérnökként elsősor-

ban gyártásközi technológiai hibaforrások feltárásával, anyagvizsgálatokkal, melegalakító szerszámok fejlesztésével foglalkozott.

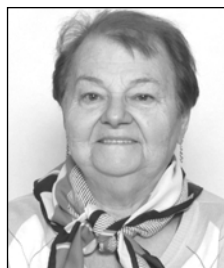
Ezután tervezőmérnök volt a KOGÉPTERV Borsodi Generáltervező Osztályán, résztvett az LKM Kombinált Acélmű környezetvédelmi berendezéseinek (füstgáztisztítók) tervezésében, külföldi gyártók és tervezők munkájának koordinálásában. Energetikai felügyelőként, majd tanácsosként, főtanácsosként az Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyeleten öt észak-dunántúli megye minden ipari és mezőgazdasági vállalkozásának energiahordozó engedélyezési eljárását végezte. Az ÁEEF átszervezése (1993) után munkaköre az egész országra kiterjedően a felhasználók (vállalatok, háztartások) földgáz és PB gáz felügyelete volt. Az Ipari Minisztérium ill. az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium részére előterjesztéseket készített az ország energiafelhasználásának szerkezetéről. Munkaköréhez tartozott a környezetvédelmi besorolásnak megfelelő energiahordozó engedélyezés ellenőrzése, valamint energiavesztéset feltáró szakértői tanulmányok készítése. IKM energetikai szakértői engedélye alapján egyéni környezetvédelmi szakértéseket is végzett.

1994-től nyugdíjba vonulásáig a Magyar Energia Hivatal vezető főtanácsosa, szakmai tanácsadója volt. Feladata volt az országban működő gázszolgáltató társaságok üzletszabályzatának koordinálása, azok államtitkári elbírálásra és jóváhagyásra való előterjesztése. Résztvett államigazgatási határozatok készítésében, állásfoglalások, jogszabályok előkészítésben.

Kétéves megbízásokkal a MÁTRAGÁZ Építő, Vagyonkezelő és Szolgáltató Kft. és az ÉGÁZ Zrt. – DÉGÁZ Zrt. Felügyelő Bizottságának tagja.

Egyesületünknek diákkora óta tagja, résztvett a Magyar Környezetvédelmi Egyesület munkájában is.

Társadalmi elismerésként Sóltz Vilmos egyesületi és Széchenyi István

miniszteri emlékérmét kapott.

80. születésnapját ünnepelte

Dr. Bacskai Antal Hajdúnánáson született 1939. február 21-én gazda családban. Osztályidegenként a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában érettségizett. Ezt négy év fizikai munka követte az építőiparban.

1961-ben kezdte meg tanulmányait a Nehézipari Műszaki Egyetemen, ahol 1966-ban jeles minősítéssel védte meg hegesztési tárgyú diplomamunkáját a Gépészmérnöki Kar gépgyártástechnológus szakán. I. éves korától a Vasipari Kutató Intézet társadalmi ösztöndíjasa volt. Ott töltötte pályafutása első 26 kutatói évét az Anyagvizsgáló Osztályon. Fő szakterülete az ipari szerkezetek állapotértékelése, kárelemzése, maradék élettartamának becslése lett. Főmunkatársként részt vett az Acélatlasz kidolgozásában, a gyorsacél- és a feszültségkorróziós célprogramokban s nagyon széles szakterületen teljesített ipari megbízásokat, főleg az olajipar és a vegyipar területén.

1971-ben hegesztő szakmérnök lett a Budapesti Műszaki Egyetemen, 1977-ben hőkezelés szakterületen „summa cum laude” doktorált az NME-n. A VASKUT-ban nagy szerepe volt a Korróziós Labor működtetésében. 1985–92 között az Anyagvizsgáló Osztály tudományos osztályvezetőjeként dolgozott. Az Intézet felszámolása előtt a Műszaki Biztonsági Főfelügyelethez (MBF) távozott, ahol tudományos tanácsadóként jól hasznosíthatta a nyomástartó edények, kazánok és tároló létesítmények szakterületén szerzett tudását. 1966-ban „kiszervezték” az MBF Labor Főosztályát. Ekkor a Corrocont Kft.-nél helyezkedett el roncsolásmentes diagnosztikai szakterületen. Főmérnöki, majd igazgatói beosztásban sok országban dolgozott, egyedi vizsgálati technológiát alkalmazva.

2001-től „szabadúszó nyugdíjas-ként” előző munkahelyének, az MBF-

nek, az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetnek és sok más cégnek készített szakvéleményt.

1972 óta ipari szakértő, elsősorban kohászati-gépipari anyagvizsgálati szakterületen. UNIDO-szakértő volt Etiópiában (1985) és Guyanában

(1989). 1968–2018 között főállása mellett két évig műszaki főiskolán, nyolc évig közgazdasági egyetemen, öt évig korróziós szakmérnöki szakon és 23 évig szaktanfolyamokon tanított. Évtizedeken át referálta az Országos Műszaki Könyvtár szakte-

rületeihez tartozó szakfolyóiratokat. Cikkeinek, előadásainak száma jóval meghaladja a százat. Az utóbbi év a szakmai visszavonulás, a nyugalom, a négy gyermek és családjaik, valamint a négy unoka életében való győnyörködés jegyében telt el.

■ NEKROLÓGOK

Farkas Lajos

1930–2019

Farkas Lajos 1930. augusztus 17-én született Békéscsabán. A helyi evangélikus gimnáziumban érettségizett.

Egyetemi tanulmányait az utolsó soproni kohász évfolyam tagjaként végezte. Az '56-os forradalom idején már a Tatabányai Alumíniumkohó műszaki-fejlesztési osztályát vezette. A munkástanácsban vállalt tisztsége miatt meghurcolták, és csak 1958 végén – fizikai munkásként – tudott elhelyezkedni a Kohászati Kemence-építő Vállalatnál. 1980-ig Dunaújvárosban, majd nyugdíjazásáig a vállalat budapesti központjában töltött be felelős beosztásokat. Volt művezető, főépítésvezető és a nagyvállalat termelési főmérnökhelyettese is. Számos vaskohászati nagyberuházás lebonyolításában vett részt. A kohászati kemencék tárgykörben oktató tevékenységet is folytatott. Munkáját több vállalati és Kiváló Kohász miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Egyesületünk aktív tagjaként a KGYV helyi szervezetének titkára és a Vaskohászati Szakosztály vezetőségi tagja volt Az OMBKE z. Zorkóczi Samu-emlékéremmel tüntette ki.

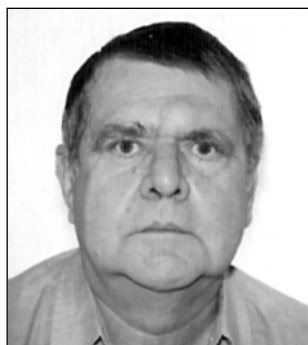
Tanárnő feleségével 50 évet éltek együtt, leányuk, unokájuk és dédunokájuk sok örömet szerzett nekik. Idősen is tevékenyen élt, szervezte az évfolyam-találkozókat, rendszeresen részt vett a szakestélyeinken. Közvetlen, nyitott egyéniségű, kedvelt kollégánk volt.

Márciusban, hirtelen érte a halál. Búcsúztatásán részt vettek az OMBKE képviselői is, szólt a harangjáték, elhangzott a kohászhimnusz. Hamvait az erzsébetvárosi Rózsák téri templom urnatemetőjében – a 2008-ban elhunyt felesége hamvai mellé – helyezték el. Nyugodjék békében!

Takács István

Hantó Kálmán

1944–2019

Hantó Kálmán 1944-ben született. A budapesti József Attila Gimnáziumban érettségizett, majd egy évnyi kitérő után 1963-ban iratkozott be a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karára. Nappali tanulmányait megszakítva 1968-ban a Csepeli Acélműben kezdett dolgozni, ahol először fizikai munkásként, majd a vállalat Kísérlet-Kutatási csoportjában kutatóként dolgozott. Itt része volt az acélüstben való argonozás bevezetésében, ill. az öntőüstök tűzálló anyagainak fejlesztésében. Később a gyártóeszköz gazdálkodó csoportot vezette. Munkája során újítások, szabadalmak kidolgozásában vett részt.

Időközben levelező tagozaton folytatta kohómérnöki tanulmányait, és 1973-ban kohómérnöki oklevelet kapott.

1974–2013-ig a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülésnél dolgozott. 1979-ig a Beruházási Főosztályon a Dunai Vasmű létesítményfelelőse volt, több nagyberuházás előkészítésében, lebonyolításában vett részt. Közben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetemen a mérnök-közgazdász tagozat ipari szakát, diplomáját 1979-ben védte meg. 1979-től az MVAE Műszaki-Gazdasági titkárságán dolgozott szaktanácsadóként. 1981-ben a Egyesülés tagjai megválasztották az